

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvor mange udlændinge der bor i Danmark, for det er jo sådan, at når man stiller spørgsmål om f.eks. flygtninge, får man det svar tilbage fra ministeriet, at det beror på et skøn. Der findes desværre stadig væk ikke nogen fuldstændig nøjagtige optegnelser over, hvor mange der egentlig befinder sig her.

Men uanset hvor få eller hvor mange procent det er, må man jo erkende, at det i hvert fald giver anledning til en meget, meget omfattende debat, en debat, som vi nu er begyndt at tage i Folketinget, men som før i tiden udmøntede sig meget i medierne og mand og mand imellem. Og de koster altså også utrolig mange penge; det tror jeg i hvert fald vi kan blive enige om i Folketinget. Det er et meget stort beløb, det koster den danske befolkning.

Med hensyn til familiesammenføringer kan jeg ikke svare for de regler, som ministeren siger nu er strammet op, for der er jo givet de mange, mange dispensationer, så man ikke rigtig har kunnet håndhæve de regler, som Folketinget faktisk vedtog.

Når jeg bad om en kort bemærkning, var det egentlig til hr. Helge Adam Møller, fordi der var et spørgsmål, som jeg i hvert fald ikke fik svar på, nemlig vedrørende nr. 7 i beslutningsforslaget fra Det Konservative Folkeparti. Jeg vil gerne høre Det Konservative Folkepartis mening om, at fremmedsprogede børn skal lære dansk. Det er ikke mange dage siden, vi i TV-Avisen kunne se hr. Helge Adam Møller sige, at det var fuldstændig tåbeligt, at flygtninge på midlertidig opholdstilladelse skulle lære dansk. Jeg mener, der er noget forkert i dette nr. 7, som i hvert fald ikke er forklaret særlig godt fra Det Konservative Folkepartis side.

Så var der også det, som hr. Helge Adam Møller slap nemt over, og som han også er blevet lidt klandret for af de andre partier: Hvorfor i alverden gjorde man ikke noget i de 10 år, man selv sad i regering? Det er jo ikke bare i det forløbne år, at problemet er blevet så stort, som det er blevet. Det har faktisk været et gigantproblem siden 1985-86, hvor Fremskridtspartiet rejste debatterne. Hvorfor har man ikke, da man havde justitsministerposten, forsøgt at stramme op?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Først til indenrigsministeren: Nej, selvfølgelig vil Det Konservative Folkeparti ikke bryde en aftale eller et forlig. Hvis der ligger en klar aftale eller et forlig vedrørende modersmål, følger vi den, indtil den dag den eventuelt udløber.

Smøleri. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg mener, det var regeringens hensigt – sådan har jeg hørt det – at man snarest efter, at betænkningen kom, ville fremsætte lovforslag. Det er blevet sagt mange gange, og jeg kan i hvert fald garantere, at havde vi haft regeringsmagten, efter at der kom sådan et gennearbejdet forslag, så var lovforslaget selvfølgelig blevet fremsat med det samme.

Til fru Elisabeth Arnold, der spørger, om 4 pct. udlændinge i Danmark truer vores velfærd, velstand, kultur og arbejdsmarked og et par andre ting: Nej, som hovedregel ikke. Nogle af dem gør selvfølgelig, først og fremmest dem, der ikke aktivt arbejder på at blive integreret i det danske samfund; og det er der en del af dem der ikke gør. Det gælder dem, der ikke aktivt arbejder på at uddanne og dygtiggøre sig, således at de har mulighed for at få et job, selv om det er svært, dem, der begår kriminalitet osv. Der er altså et antal af dem, der bestemt ikke arbejder aktivt på det og derfor ikke er til gavn for det danske samfund. Men så er der heldigvis mange af dem, der gør det.

Fru Ebba Strange og Ombudsmanden. Ja, det er vi uenige om. Jeg synes ikke, det er rigtigt, og jeg mener ikke, det er i overensstemmelse med intentionerne i den første lov.

Fru Pia Kjærsgaard synes ikke, at det, vi siger i nr. 7 om modersmålsundervisning, er i overensstemmelse med det, jeg sagde i tv forleden dag. Det var om bosnere, der er på midlertidig opholdstilladelse i Danmark, bosniske børn. De skal jo tilbage om 1, 2 eller 3 år, og derfor må det da være vigtigt, at de først og fremmest lærer at klare sig i det samfund, hvor de skal bo resten af deres liv, nemlig Bosnien og ikke Danmark.

Det, vi går ud fra her, er, at det store flertal af dem, der får flygtningestatus i Danmark, jo ender med at blive indvandrere, fordi de ikke kan vende tilbage til deres land, fordi der ikke bliver fred. Derfor mener vi, at vi i det øjeblik,